

فهرموده‌ی شه فاعت

له حوزه یفه‌ی کوری یه مان وئهبی هورهیره وه -رهزای خویان لئیت- که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «خوای گه وره خه لکی کۆ ده کاته وه له پرۆزی قیامه تدا، ئیمانداران هه لدهستن هه تا به هه شت لئیان نزیک ده کرتته وه، دین بۆ لای ئاده م -علیه السلام- ده لئین: ئه ی باوکمان داوای کردنه وه ی ده رگای به هه شتمان بۆ بکه، ئاده م ده لئیت: هیچ شتیک ئیوه ی له به هه شت ده رکرد مه گه ر گونا هه که ی باوکتان نه بیئت؟ من ناتوانم ئه و داوایه بکه م، بچن بۆ لای ئیبراهیمی کورم -علیه السلام- خه لیلی الله، خه لکی ده چن بۆ لای ئیبراهیم، وئیراهیم ده لئیت: من ناتوانم ئه و داوایه تان بۆ بکه م من خه لیل بووم به لام پله م له دوای پله ی ئه وانی تره وه یه، پرۆن بۆ لای موسا که خوای گه وره به راسته وخۆ قسه ی له گه ل کرد، خه لکی ده چن بۆ لای موسا -علیه السلام-، به لام موسا ده لئیت: من ناتوانم ئه و داوایه تان بۆ بکه م، بچن بۆ لای عیسا -علیه السلام- ئه و (وشه ورۆحی الله)* یه، عیسا ده لئیت: من ناتوانم ئه و داوایه تان بۆ بکه م، بچن بۆ لای موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- بۆیه هه لده ستیت وئیزن ومۆله تی پئده دریت، سپارده (متمانیه) و ره حم (په یوه ندی خزمایه تی) ده ئیتردرین بۆ ئه وه ی له لای راست وچه پی (پردی سیرات) بووه ستن، کۆمه له ی یه که م له ئیوه به سه ریدا تئیه ر دهن وه کو بروسکه» گئیره وه ی فهرمووده که ده لئیت: باوک و دایکم به قوربانیت بیت، تئیه ر بوون له سه ر (پردی سیرات) وه کو بروسکه وه کو چی وایه؟ -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «ئایا نه تبینیوه بروسکه چۆن دیت ونامینیت له چاو تروکانیکدا، پاشان کۆمه لئیکی تر وه کو خیرایی با ده په رنه وه، پاشان کۆمه لئیکی تر وه کو خیرایی بالنده ده په رنه وه، پاشان کۆمه لئیکی تر به راکردن که کرده وه کانیا ن وایان لئیده که ن به م شئوه تئیه ر بن. و پیغمبره که تان -صلی الله علیه وسلم- له سه ر (پردی سیرات) پراوه ستاوه ده لئیت: (ئه ی په روه ردگار رزگارمان بکه وبمانپارێزه، رزگارمان بکه وبمانپارێزه)! هه تا کرده وه کانی کۆمه لئیک ناتوانن یارمه تیده ریان بن بۆ په رینه وه، بۆیه پیاوی وا دیت له سه ر سکی تئیه ر ده بیئت، وله هه ردوو لاکانی (پردی سیرات) قولایی هه لواسراو هه یه، فهرمانیا ن پئکراوه به گرتن وراکیشانی ئه وانه ی فهرمانیا ن له سه ر دراوه به راکیشانیان (بۆ ناو دۆزه خ)، که سی وا هه یه به نازار و برینداریه وه رزگاری ده بیئت، به لام که سانی تر هه یه که فریئ ده درینه ئیو دۆزه خ». ئه بوهوره یه ده لئیت: «سویند به ئه و زاته ی نه فسی ئه بو هوریره ی به ده سته، قولی دۆزه خ حه فتا ساله».

[صه حیه] [موسلیم گئیراوبه تیه وه]

خوای گه وره خه لکی کۆده کاته وه له پرۆزی قیامه تدا بۆ لئیرسینه وه ویدا داشتدانه وه بۆیه ئیمانداران هه لدهستن هه تا به هه شت لئیان نزیک ده کرتته وه، وده رگای به هه شتیان بۆ ناکرتته وه به هۆی زوری ماوه ی وه ستان له رۆزی قیامه تدا، خه لکی ده چن بۆ لای ئاده م -علیه السلام- بۆ ئه وه ی داوا له خودا بکات بۆ ئه وه ی ده رگا کانی به هه شت بکرتته وه، پیغمبر ئاده م وه لامیا ن ده داته وه به وه ی ئه و ناتوانیت ئه و داوایه بکات؛ چونکه ئه و گونا هئیکی کردوو ه که هۆکاری ده رچوونی هه موویان بوو له به هه شت، ده یانئیریت بۆ لای پیغمبر ئیبراهیم -علیه السلام-؛ چونکه خه لیلی خودایه وخه لیلی واته ئه و په ری پله ی خۆشه ویستی، بۆیه خه لکی ده چن بۆ لای ئیبراهیم پئیان ده لئیت: من ئه و پله به رزه م نیه که ئه و داوایه بکه م (ئه میش وه کو ده ریرینی ساده یی -تواضع-) له لایه ن پیغمبر ئیبراهیمه وه -علیه السلام- وده لئیت: بچن بۆ لای موسا؛ چونکه خوای گه وره به راسته وخۆ قسه ی له گه ل ئه و کرد، بۆیه خه لکی ده چن بۆ لای پیغمبر موسا -علیه السلام- پئیان ده لئیت: من ناتوانم ئه و داوایه تان بۆ بکه م، بچن بۆ لای عیسا؛ چونکه خوای گه وره به وشه یه ک ئه وی دروستکرد، (کلمه الله و روح الله)* یه، خه لکی ده چن بۆ لای پیغمبر عیسا -علیه السلام- پئیان ده لئیت: من ناتوانم ئه و داوایه تان بۆ بکه م، بۆیه ده چن بۆ لای پیغمبر مان موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- وداوای لئیده که ن که داوا له خودا بکات که لئیرسینه وه یان به ریا بکات وده رگای به هه شتیان بۆ بکاته وه، و پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- داواکه یان جئیه جئیده کات وداوای ئیزن وه رگرتن ده کات وئیزنی پئده دریت، بۆیه [سپارده (متمانیه) و ره حم

(بەيوەندى خزمایەتى) [دین لە ھەردوو لای (پردى سیرات) یرادەووەستن، کە ئەمیش پردیکى لەسەر دۆزەخ دانراوە. و خەلکى بەسەرىدا تێپەر دەبن بە گوێرەى کردەووەکانیان. ئەوانەى لەم دونیایەدا بە خێرا بوون بۆ ئەنجامدانى کردەووەى چاکە بە خێرايى بەسەرىدا تێپەر دەبن و بە پێچەوانەشەو. ھەندیک پرزگاریان دەبێت و ھەندیک تر دەکەونە ناو دۆزەخەو. ھەفتا سأل دەخایەتیت ھەتا بگەیتە قولى بنى دۆزەخ، خواى گەورە ھەموومان بپارێزێت. * (مەبەست لە -كلمة الله- وانا وشهى خودايه، و -روح الله- وانا پرۆحیکە لە لایەن خداوە، کە خواى گەورە بە وشەيەک پرۆحى دروستکرد لە ناو سکی مەریمدا -عليها السلام-، بۆبە وەکو پرێزلیگرتنیک بۆى نازناوى -كلمة الله و روح الله-ى پێبەخشاوە، و ھەر وەکو مەرۆفەکانى ترە بەلام بە بى باوک لە دایک بوو و ئەمە ھىچ مانای ئەو نىبە کە کورى خودایە پەنا بە خودای بى شەرىک و بى ھاوتا، ھەر وەکو بانگەشەى نەسپرانى موشرىکەکان ھەندیکیان بەھۆى ئەوھى باوکى نەبوو بە عیسا دەلێن: (کورى خودایە) ئەگەر وا بێت خۆ ئادەم -عليه السلام- بە بى باوک و بە بى دایک خواى گەورە بە دەستەکانى خۆى دروستى کرد، ئایا بۆ بە ئەو نالین کورى خودا؟ تەنھا بانگەشەيەکی پوچ و بى بنەمايە لە لایەن نەسپرانىکان و ھاوشیوھکانیانەو لە موشکرىکەکان لەوانەى بانگەشەى بوونى کور دەکەن بۆ خواى گەورە، بەلکۆ (-ئەمە ئەوپەرى کوفر و شىرک و دەرچوونە لە پرێبازى راستى یەک خوا پەرسى -تەوھىد

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5865>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

